

IRODALMI-KULTURÁLIS FOLYÓIRAT

KÜLÖNSZÁM

2014. JÚNIUS

ÁRA 250 Ft

Hároméves az Érdi IRKA!

Megalakulása óta rendszeresen látogattam a Mód Lajosné (azóta elhunyt) által szervezett és irányított Irodalomkedvelők klubjának foglalkozásait, ahová természetes kíváncsiság és rokonszenv vezetett. Mint a POLY-ART Alapítvány vezetője kerestem benne az új arcokat, reméltem az alapítvány irodalmi bázisának bővülését. Az összejöveteleken inkább olvasmányélményeiket osztották meg egymás között a klubtagok, saját műveikkel csak kevesen és ritkán (Karácsony István, Szabó Imre) jelentkeztek. Foglalkozásaik ennek ellenére hasznosak voltak (felolvasások, könyvajánlások, irodalmi tesztek), és öröm volt látni a közösséghez való tartozás igényét is.

Három évvel ezelőtt a kollektíva új vezető(ke)t és tevékenységi formákat keresett. És nem hiába! Daróci Lajosné Márta és Habos László személyében kiváló, szellemi és gyakorlati értékekkel rendelkező egyéniségek kerültek a klub élére. Céltudatos és odaadó szervező tevékenységüknek köszönhetően nem csak létszámában (háromszorosára) és „földrajzi” vonatkozásban (hat település képviselői) növekedett, hanem - ami a leglényegesebb: ALKOTÓ közösséggé formálódtak immár IRKA néven. Rendezvényeik során közel tíz kiadvány bemutatásában vállaltam szerepet (és ez nem a teljes produktum!).

Az IRKA kollektívája – ez is újszerű – nagy simpatióval fordul más művészeti ágak (képzőművészet, zene) felé, estjeik, ünnepeik már szerves részeit képezik a város kulturális életének.

Nagy öröm számomra, hogy a POLY - ART az IRKA közösségében egy bármikor és bármiben mozgósítható minőségre számíthat, hogy eseményeikre engem már nemcsak a kíváncsiság vonz, hanem a szellemi gyarapodás esélye és lehetősége is.

Somfai István
a POLY-Art vezetője

Három éve már...

Három éve már
hogy az irodalmi szó
amit az elme alkotott
a tapssal el nem száll

megmarad az újságlapon
s mint múltat örökítő prózák
lélekből feltörő szép strófák
s elmélkedésre szánt gondolatok

szereznek sok-sok örömteli percet
irodalombarát fiatalnak idősnek
e torzulásba rohanó időben
megérintve a szépre vágyó lelket

gyertyaszázból három
lángra lobban ma a tortánkon
ünneplő IRKÁ-sok
még sok születnapot kívánok.

Habos László

Ács Valéria Mária alkotása

Az IRKA-kör

Beck Zoltán

Bíró András

Bozó Patrik

Daróci Attila

Daróci Lajosné

Megvilágosodás

Képzeljék! Megvilágosodtam! Beütöttem a gugliba az IRKA szót (igaz – nem nagybetűkkel), és – a Pallas Nagylexikonra hivatkozva – aszondja nekem: „az írás tanításához való füzet...”! Hát ezek szerint én el vagyok tévedve! Sőt! Már hatvan éve élek a világban azzal a hamis tudattal, hogy van vonalas meg kockás – sőt tiszta fehér lapokból álló irka! Komolyan mondom, én azt hittem a kockás füzetéről – amibe a számtant, az „üres” füzetéről – amibe pedig a rajzot gyakoroltuk anno, hogy... szóval... az is mindkettő irka! Most aztán csak ülök csalódottan, és emlékeim polcairól kiszáradva szítál alá a régi apró osztályterem olajos padlószaga. Követik a zöldre festett kopott padok összefirkált lejtős lapjai, a tintatartó meg a tintásüveg. Elhalványul a kétméteres színes térkép, az állványán – mint valami nagy A-betűn – kissé ferdén feltámasztott fekete tábla. Tovaillan a semmivel össze nem téveszthető „iskolaszag”. Nézegetem kislányom első vonalas és kockás irkáit, melyek negyven éve féltve őrzik számomra a házi feladatok fölötti összehajlások kedves emlékét, és fogalmuk sincs arról, hogy ők hivatalosan nem is irkák!

Nemcsak csalódott vagyok, hanem riadt is! Az jár a fejemben, hogy az „Érdi IRKA irodalmi-kulturális folyóirat” akkor hogy lehetne IRKA?! Nem is beszélve az Irodalomkedvelők klubjáról, hisz az még csak nem is papírból van! Aztán lassanként megnyugszom, mert eszembe jut, hogy végtére is demokráciában élünk! Hát... olyan, amilyen, de mégiscsak demokrácia! És tessék! Közel két éve járok immár a klub rendezvényeire, lesegetem társaimtól az írás csínját-bínját, pályázatok, nyeregetek, regényt írtam meg minden... Szóval, ha már eddig nem szűrt szemet semmiféle hatóságnak / hivatalnak, hogy mi itten húsz-egynéhányan ilyen-olyan értékeket teremtünk, akkor vélhetően nincs is olyan nagy baj. Sőt! Talán az lenne a jó, ha nagyobb feltűnést keltenénk... Akkor esetleg érdemi támogatást is kaphatnánk.

Persze, nehogy arra tessenek gondolni, hogy mi az adófizetők pénze után sóvárgunk! Ugyan, dehogya! Vértel AMATŐRÖK vagyunk mind egy szálig! Ráadásul javarészt nyugdíjasok, akik közül sokan már évtizedek óta forgatják a tollat csupán az alkotás örömeért, hisz tudjuk, hogy amiben kedvünket leljük, az jobb esetben másoknak is öröme, épülésére szolgálhat.

Vannak persze kezdők is, mint például jómagam. Alig múlt két éve, hogy lakóhelyemen, az Ercsiben működő Eötvös József Irodalmi Klub kis csapatával egymásra találtunk, s lényegében attól fogva töltöm időm kisebb-nagyobb részét írással. Közlékeny ember vagyok (néha túlságosan is), és igen élénken foglalkoztat az emberi lélek szerkezete. A Forgósztél munkacímű – éppen kiadás előtt álló – regényen kívül tucatnyi rövidebb írás került ki kezem alól, melyek mind a különböző élethelyzetekben próbára kényszerülő emberek lelkének „működését”, vívódásaikat, örömeiket s azok hátterét igyekeznek megmutatni.

Talán nem értékelem túl magam, ha oly módon fogalmazom meg céloimat, hogy írásaim által szándékozom továbbadni embertársaimnak az évtizedek során elkövetett hibák alapján összegyűlt okulásaim s a megélt boldog percek szintézisét. Külön öröm számomra, hogy mind az Eötvös, mind az IRKA-klub tagjai körében néha ezt közvetlenül és élőszóban is megtehetem. Teljes szívvel remélem, hogy még sokáig fogom őket ilyesmikkel untatni...

Kovács F. István

Domonkos László

Fazekas Major
Gizella

Gróf Mária

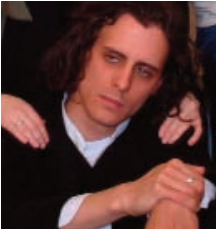

Gyöpös József

Győri Gábor

A mi szeretett klubunk

Györi Zoltán

Györiné
H. Angéla

Gyurics József

Habos László

Hegyvári Zoltánné

2012 februárjában vegyes érzelmekkel indultam az érdi Irodalomkedvelők klubjába. Akkor már jó ideje elbújva éltem csigaházamban, és nem jártam közösségekbe. Elszoktam a társasági élettől, de vágytam arra, hogy olyan emberek közé kerüljek, akikkel megoszthatom irodalom-szeretetem. Mindig a negatív oldaláról közelítem meg a dolgokat, ezért tartottam attól, hogy nem fogadnak be, vagy a verseim alapján méltatlannak tartanak a klubtagságra. Amikor benyitottam a terembe, csupa ismerős arcot pillantottam meg, mert már mindenkit láttam a 2011 őszen meghirdetett irodalmi pályázat díjkiosztó ünnepségen, de senkivel nem beszéltem.

Félelmem alaptalannak bizonyult, mert barátságosan fogadtak, és a bemutatkozásom után sok kedves embert ismertem meg. Nagyon jól éreztem magam, és hallhattam néhány igazán szép verset. Meglepett az a családi légkör, amelybe belecsöppentem. Olyan gyorsan elszaladt a rendelkezésünkre álló egy óra, hogy nekem csak perceknek tűnt. Őszintén sajnáltam, hogy befejeződött az összejövétel, mert szívesen maradtam volna még. A búcsúzáskor Nelly megkérdezte, hogy ezután rendszeresen járok-e majd. Igennel feleltem.

Senkinek sem árultam el, milyen boldog volt számomra az az est, és már akkor vágytam a következő találkozásra.

Ezután a klubnapok elsőbbséget élveztek minden más programmal szemben. Szabadnapokat szerveztem azokra az időkre, és előfordult, hogy randevúkat is lemondtam, csak ott lehessenek. Ahogy teltek a hónapok, egyre inkább „családtagnak” éreztem magam, és büszkeséggel állítom, annak is tekintettek, tekintenek ma is. Örömmel tapsoljuk meg egymás sikereit, és biztatást nyújtunk a feladatok leküzdéséhez. Hálával tartozom klubvezetőnknek, Daróci Lajosnének, Mártának, aki igen jó érzékkel, odaadással vezeti a klubot, és önzetlenül kalauzol bennünket a magyar helyesírás labirintusában. Kiváló osztályfőnökök tekintjük Öt, egy törődő anyának, ki felelősségteljesen egyengeti útjainkat az irodalom kívánalmainak megfelelően. Az önzetlenség, a segítőkészség több klubtársunkra is jellemző, és meglátásom szerint az ilyen vagy hasonló nemes tulajdonságok nagyban elősegítették a szoros összetartozás létrejöttét.

Nagy megtiszteltetés számomra egy olyan településen élni, ahol ilyen sok tehetséges művész alkot, és a legjobb tudásával azon fáradozik, hogy elismerést szerezzen szeretett városunknak. Kívánom, pályafutásuk legyen magasra ívelő, töretlen, és jussanak el a magyar művészetben számukra fenntartott magaslatra!

Májér József

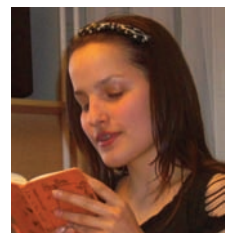
2013 szeptemberében voltam először egy IRKA-találkozón. Ott olvastam fel először, ők voltak a családom után az elsők, akik hallották a történeteket. Jólesett, hogy mindenki mosolyogva fogadott. Viccelődtek a korommal, azt mondták, szemtelenül fiatal vagyok, és ez nekem nagyon tetszett. Mindig hálás leszek érte, hogy akkor engem felkaroltak, kicsit megbökdösték a hátamat, és megtanították, hogy elsősorban a magam kedvéért írjak.

Az Érdi IRKA olyan közösség, amelynek tagjai egyenként hihetetlen nagy egyéniségek. Élükön Márta nénivel és Laci bácsival. Itt senki nem veszik el, mindenki kiemelkedik valamivel, és el is ismerjük egymás munkáját. A határidős feladatok nem az erősségeink, az e-mail postaládánk dugig van mindig az értesítőkkal, néha félreértünk vagy elfelejtünk dolgokat. De ezek eddig mind mi voltunk, vagyunk, és nagy valószínűséggel leszünk is.

Vidák Réka

Hlinyánszky
Domonkos

Horváth István

Horváth Lilla

Hóvári Zoltán

Ilka Erzsébet

Karácsony István

Kimmel István

Kiss Gábor

Kissné
Lehoczky GyöngyiKissné
Matkó Gabriella

„és csudálkozik módfelett az irka”

(József Attila: *A számokról*)

Az egy egy marad,
hiába mozgolódik:
szorozódik, osztódik...
magában kong,
a büszke csonk.

Célja az ég,
és hiszi,
lajtorjával biztos
még a végtelen is.

Feledi:
tengernek egy cseppje
hiába egy a tengerrel,
csak együtt tenger.

Hogy miért József Attilának *A számokról* verse ébresztett bennem további gondolatokat? Mert úgy érzem, hogy az IRKA- tagok cseppjei együtt alkotják a csendes, hullámzó és háborgó tengert. És hogy tovább folytassam, ami kikívánkozik belőlem – jobban nem tudom megfogalmazni –, idézem József Attila töredékét:

/Örökkön háborog a tenger.../

*Örökkön háborog a tenger
örökkön zúgnak aombok
örökkön fájdalmas az ember
örökkön kicsik a dolgok.*

Szabó Aida (Jampa drolma)

FONÓSZÉK

Olvasáskor, ahogy vettem kezembe,
A kultúra szövése jutott eszembe.
Vékony színes szálakat összefonva
Egyedi részeket közösen összetartja.

Jubilál az Érdi IRKA, műkedvelők lapja,
Létezését lelkes csapat támogatja.
Hajrá! Olvasom a magyaros biztatást,
Beszállok én is növelni a szurkolást.

Az utóbbi időben a körbe belecsöppenne
A lapban tájékoztatót kaptam aktív nevekre.
Már csak az arca kell a neveket applikálni,
A közös alkotásban, ha lehet, majd részt venni.

Gyöpös József

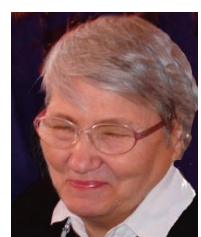
Kósa Márta

Kovács Gábor

Kovács F. István

Kreischer Kornélia

Magyar András

Majorné
Bániczky Julianna

Májer József

Móczár Csaba

Molnár Piroska

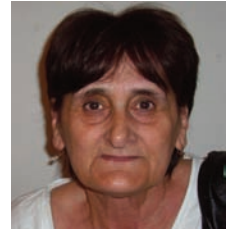

Nagy Sándor

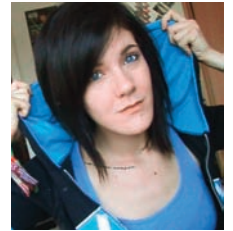
IRKA

Felnőtt már az IRKA,
már nem irkafirka.
Minősége emelkedett,
szereted, vagy nem szereted,
de már ő az egyetlen érdi,
van, aki nem látja, nem érti?
Irodalmi folyóirat,
amibe mindenki írhat,
lehet híres, diák, amatőr,
nekik minden akadály ledől.
Csatlakozzál, szabad a pálya!
Tehetségnek nincs akadályja.

Temesi Éva

Novákoviczné
Tóth Ica

Őri Eszter

ÍROGATÓ TÁRSAIMNAK

Az Érdi IRKA kulturális folyóirat,
hároméves, óvodás kort ért meg,
és határozottá lettek a bizonytalan léptek.
Habos Laci, az ötletgyáros, arcukat formálja,
Márti, energiabomba-vezetők, szent célt szolgálva
könyörtelenül harcol szebb, jobb színvonalat érni.
Nagy dilemmájuk az, ki nem tud jobbat, szebbet írni,
kimaradjon a lapból, eltűnjön, mint értéktelen,
vagy – bár színvonalcsökkenő – mégiscsak benne legyen?

Szelektálni könnyű, ám a döntést meghozni nehéz.
Az írás terápia, s szükséges a megjelenés.
Hogy kecske és káposzta is jól járjon, azt nem lehet!
Az előbbre lépésnél lemorzsolódnak emberek,
ám mindig jönnek újak, kik mércének megfelelnek.
Versengenek az erősek, győznek az erősebbek.
Hol van a helyed? Tudod a lépést tartani, ezt itt?
Ha nem, úgyse csüggedj, pajtás, mindig így volt, és lesz is!
Elégedj azzal, hogy meghallgat, tapsol a társaság,
és néhányan azt mondják: szép volt, csak így tovább!
Ne csüggedj, hogy mércét megugrani nem sikerült még.
Ne keserítsen kudarcélmény, hisz szubjektív a mérték.
Alkoss töretlenül, önbizalmasan ne hagyjon el,
Hidd, lesz olyan, hogy a jók közt te is ott leszel.

Kreischer Nelly

Pálfi Ágnes

Pergel Antal

Petrik István

Rinyai László

Somfai István

Steiben Vivien

Szabó Aida
(Jampa drolma)

Szabó Imre

A fűzfapoéta sirámai

Amikor pennámat téntalébe mártom,
Mindég eszembe jut kedves jó barátom.
Verseket ír ő is, lázas hevülettel,
Rímet rímre farag dolgos két kezével.

Dicsérjük is egymást oda-vissza folyton,
Áldásos ihletünk nehogy kiapadjon.
Ettől hízik a máj versről versre szépen,
Nem tudhatja ezt, ki nem írt életében.

Ám hiúságomon megesett a csorba,
Jönnek a kritikák egymás után sorba.
„Cukros limonádé vagy tán üres szóda”,
Hallom egytől s mástól: „parlagi Szabolcska.”

Hányd már el a lantot! Biztatnak erősen,
Fogj inkább vasvelltát, jobb az parasztkézben.
Könnyűim peregnek ily szavak hallatán,
Bő repedés tátong széplelkem bársonyán.

Fordulok is hozzá panaszommal búsan,
Ne maradjon szívem ilyképp vigasztalan.
Szeretett cimborám nem is hágy szó nélkül,
Úgy megvigasztal, hogy fejem belekékül.

„Drága kedves komám, mire e bús panasz?
Ősz fejedén dús haj, ládd, az enyém kopasz!
Hol az a Parnasszus, s néked ott mi dógod?
Légyen inkább mindég egy kedves fiózkod!”

Kovács F.(mint fűzfa) István

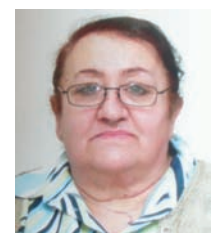
Tarnócziné Barabás Irén

Lelked kinyílhat,
független, baráti kör
vár másokat is.

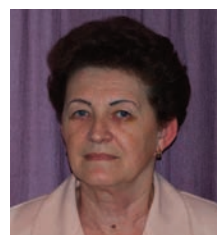
IRKA-tag lehetsz,
irodalom nem ereszt,
jobb és több leszel.

Szabó I. Valéria

Szirják Györgyi

Tarnócziné
Barabás Irén

Temesi Éva

Tilingerné
Gerlei Ilona

Tiszaörsi
Nagy Zoltán

Timler Ádám

Vidák Réka

Vikár János

Vikár Jánosné

Májér József

Jampa drolma

A szó,
ha már kimondtad,
a Tiéd marad.
Jelenthet bármit,
belőled fakad.
Ha mondattá érik a gondolat,
az is a Tiéd.
Papírra róva
az olvasóra hat,
ki megérti a benned háborgó
zűrzavart,
látja magasba nyúló két karod,
ami terheket tart.
Mintha nem is női kéz volna:
Jampa drolma, Jampa drolma!

A világ baja a Te bajod is,
mint kuruzsló, gyógyítod
– költősors!
A ma fájdalomra írt elégiák
siratják a tegnapot is,
s ha elvegyül a versszakok között
a gondok sokasága,
békét találsz,
mert kimondod, amit kell,
ami feloldoz
dajkaságba vállalt
temérdek teendőid alól.
Mintha más dolgod nem is volna:
Jampa drolma, Jampa drolma!

Nem vigadhatsz még!
Csak a régi bálók zenéje
cseng füledben.
Összekuszált lábak
– kerekedő verslábak –
más ritmusra dobbannak.
Ha felcsendül a moszkító-zene,
s az esti eső koppanásaira
vérszívók járnak bőrödön
az elviselhetetlen „szúnyogtáncot”,
Az már nem vidám polka:
Jampa drolma, Jampa drolma!

Pergel Antal

IRKA-nap

Nem érdekelnek
vásott világ hírei.
Megyek a Klubba!

Út az IRKÁ-ig

Véleményt írni,
verseket olvasni jó.
Köztük lenni jobb.

Reklám-haiku

Gyöngé műsorok,
legjobb az esti mese.
Olvasd az IRKÁ-t!

IRKA-születésnap

Harmadik éve
újra várjuk a mesét.
Felnőttök lettünk.

IRKA-bemutató

Versek, zene, fény.
Ismét szépet alkotott
az Érdi IRKA.

Haiku-írók

Írj egy haikut!
Máris megtudod, ki vagy:
barát- közöttünk.

Habos László

Hallottam róluk.
Kíváncsiságom elvitt,
és IRKÁ-s lettem.

Érdi IRKA Irodalmi Díj

Az Érdi IRKA irodalmi és kulturális folyóirat szerkesztősége minden esztendőben a folyóirat születésnapján Érdi IRKA Irodalmi Díjat ad át a klubtagok szavazatai alapján a legjobbnak ítélt alkotóknak három kategóriában. 2013 júniusában **Érdi IRKA Irodalmi Díjat** vehetett át:

Temesi Éva versíró

Kovács István prózaíró

Óri Eszter diákíró kategóriában

A beszámolót lásd: Érdi IRKA III. évf. 3. szám

Érdi IRKA GALÉRIA

2013 októberében **Érdi IRKA GALÉRIA** címmel képzőművészeti kiállítás nyílt a Szepes Gyula Művelődési Központban.

A tárlaton az Érdi IRKA irodalmi és kulturális folyóiratban bemutatkozó képzőművészek mellett az arra vállalkozó irodalmi alkotók is kiállíthatták alkotásaikat.

A kiállítást **Majorné Bániczki Julianna** nyitotta meg.

A beszámolót lásd: Érdi IRKA III. évf. 4. szám

A kiállítók névsora:

Ács József Ferenc, Ács Valéria Mária, Bálint Imre, Gáspár Emese, Gáspár Pál Szilveszter, Fazekas Éva, Habos László, Hóvári Zoltán, Ilka Gábor, Kaposi Eszter, Kósa Márta, Kurdi István, Kreischer Nelly, Móczár Csaba, Molnár-Göb Zoltán, Mozgainé Palotár Mária, Nagy Sándor, Pálvölgyi Margit, Póthné Viczing Gabriella, Szekér Gizi, Szepesi János, Szűcskerámia, Tarnócziné Barabás Irén, Temesi Éva, Vincze Jutka, Votin József

*IRKA vers- és prózairó pályázat***SZAVAINK HITELE**

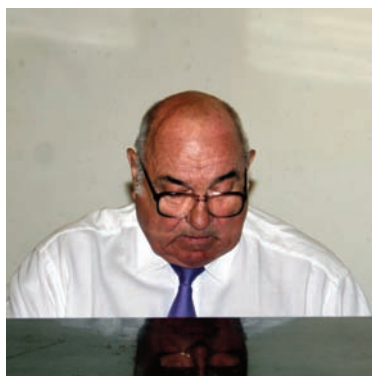
címmel hirdetett vers- és prózairó-pályázatot az Érdi IRKA irodalmi és kulturális folyóirat szerkesztősége 2013 őszén.

A beszámolót lásd: Érdi IRKA III. évf. 4. szám

Érdi IRKA-kiadványok

Az IRKA zsebkönyvek sorozatában megjelent a 2012. évi *Emberi kapcsolatok*, ill. a 2013. évi *Szavaink hitele* c. IRKA vers- és prózairó-pályázatának legjobb alkotásait összefoglaló kötetek.

Az IRKA-tagok zenei közreműködők is

Karácsony István

Kissné
Matkó Gabriella

Somfai István

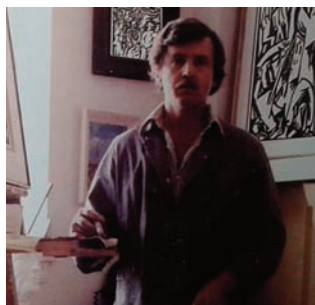

Bogyó (Vörös József)

Horváth István

Az IRKÁ-ban bemutatkozott képzőművészek

Ács József Ferenc

Ács József Ferenc alkotása

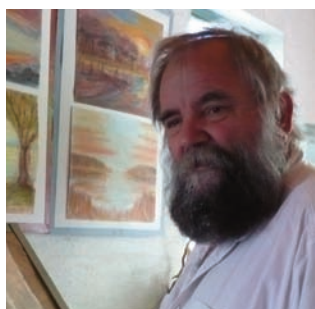
Fazekas Éva

Ács Valéria Mária

Gáspár
Pál Szilveszter

Bálint Imre

Ács Valéria Mária alkotása

Hóvári Zoltán

Balogh János

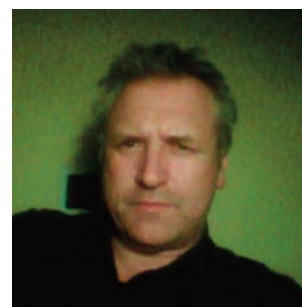
Ilka Gábor

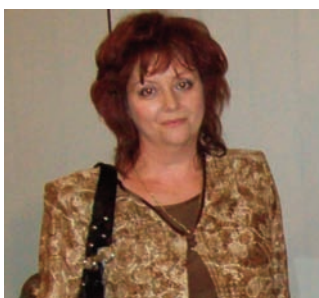
Kaposi Eszter

Kurdi István alkotása

Molnár-Göb Zoltán

Királyné
Sándor Edit

Mozgainé
Palotár Mária

Kurdi István

Szekér Gizi alkotása

Nagyszalóki András

Majorné
Bániczky Julianna

Pálvölgyi Margit

Szekér Gizi

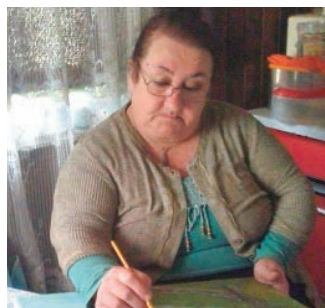
Nagyszalóki András alkotása

Tarnócziné
Barabás Irén

Szepesi János

Vaád Éva

Szirják Györgyi

Szirják Györgyi alkotása

Vincze Jutka

Szűcs-kerámia

Votin József

Poly-Art PÓDIUM-estek

2013 decemberében a kilencedik Poly-Art Antológiát jelentettük meg, melyet **Somfai István**, az alapítvány elnöke mutatott be.

A kötetben ezúttal huszonöt alkotó írásaival találkozhat az olvasó.

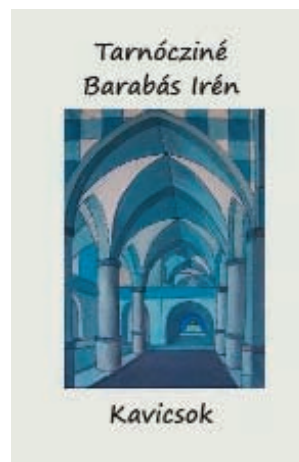
Új szerzőként mutatkozott be: Gróf Mária, Győri Zoltán, Kovács F. István, Májfer József, Perger Antal.

2014-ben az áprilisi pódiumesten **Fazekas Major Gizella**, **Wischin Tibor** és **Tarnócziné Barabás Irén** voltak **Somfai István** vendégei.

Ez alkalommal került sor a Poly-Art zsebkönyvek tizennyolcadik kötetének bemutatására. **Tarnócziné Barabás Irén: Kavicsok** c. könyvében versei mellett képzőművészet alkotásait is megcsodálhatja az olvasó.

Tarnócziné Barabás Irén: Sárospatak

IRKÁ-s könyvbemutatók

2014. január 14-én **Sen. dr. Lehoczky Győző: In memoriam Nagymarosi gesztenyés c.** könyvbemutatójára került sor a Szepes Gyula Művelődési Központban.

A beszámolót lásd: Érdi IRKA IV. évf. 1. szám

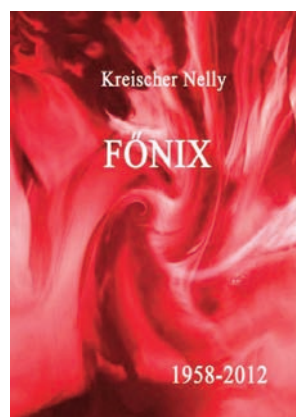
2014. február 21-én a negyedik IRKA zsebkönyvet mutattuk be. Az istenes versek alkotóival Horváth István beszélgetett. Az **Isten tenyerén** c. kötet szerzői: Beck Zoltán, Fazekas Major Gizella, Gyurics József, Habos László, Karácsony István, Kósa Márta, Kreischer Kornélia, Móczár Csaba, Petrik István, Szabó Imre, Temesi Éva és három illusztrátora: Bálint Imre, Fazekas Éva, Tarnócziné Barabás Irén

A beszámolót lásd: Érdi IRKA IV. évf. 1. szám

2014. március 21-én hármas könyvbemutatóra várták az irodalombarátokat a Szepes Gyula Művelődési Központba.

Az est folyamán

Kreischer Nelly: Főnix

Temesi Éva: Visszatekintés

valamint **Habos László: Ezüsthídon**

c. verseskötetek szerzőivel **Somfai István**, a Poly-Art Alapítvány elnöke beszélgetett.

A beszámolót lásd: Érdi IRKA IV. évf. 2. szám

IRKA-s költői estek

Az irodalombarátok 2013. május 10-én **Szabó Aida** (**Jampa drolma**) költői estjén vehettek részt.

A beszámolót lásd: Érdi IRKA III. évf. 2. szám

2013. október 11-én **Habos László** költői estjére került sor, és bemutattuk a **Maroknyi fény** c. kötetét.

A beszámolót lásd: Érdi IRKA III. évf. 4. szám

ÓZ(d), a csodák csodája (avagy a költő Májer József irodalmi utazása térben és időben)

Hogy miért e cím, nyájas olvasó? Nos azért, mert **Májer József** ezen az estén megmutatta, hogy „alulról” is van „felfelé”, és verseivel bebizonyította, hogy vannak csodák – esetünkben irodalmi csodák, és Ózdról indulva is révbe lehet érn.

Májer az irodalom tengerén evezve, bizton állítom, hogy révbe ért. S bár verseiben utal az elmúlásra, ama bizonyos Kharon ama bizonyos ladikjára, melyen hamarosan utaznia kell, de hallgatva írásait, tudom, hogy Kharon még száz év (nem bolyongást) versírást ítél meg neki – mindannyiunk örömére.

Költőnk Ózdról indult munkáscsalád gyermekeként a nagybetűs ÉLETBE. Később Csepelre költözött, ahol a Vas- és Fémmű munkásaként dolgozott. Itt ismerkedett meg kortárs költőkkel, és mutatta meg írásait. Szándékosan nem a „megmutatni magát” kifejezést használtam, mert ő maga végtelenül szerény ember, azzal a fajta bölcsességgel megáldva, hogy csak akkor beszél, ha van mondanivalója. Helyette inkább írásai, erőteljes írásai „beszélnek” számtalan témakörben, kimunkált, pontos verssorokkal kidolgozva és tolmácsolva gondolatait. Nem azonnal veti papírra kész verseit, inkább gondolatmagvakat ültet termékeny talajba, és gondos ápolással

„öntözi” mondatvirágait. Csak a már tökéletes alkotást engedi pompázni abban a napfényben, amit a hallgatóság áraszt magából – verseit hallgatva.

Harminchét év tollforgató-szünet után kezdett újra írni – mint említi –, mert a szocializmus politikai rendszere nem fogadta szívesen. Ő pedig nem akart konfliktust sem magának, sem családjának, inkább hallgatásba burkolódzott. Ezt a csendet törte meg értékes írásaival néhány éve, s azóta „mint börtönéből szabadult sas”, szárnyal az irodalom egén. Kiírta s írja magából a hosszú pauzát és az azóta történeteket. Őt hallgatva azt gondoltam és éreztem, hogy nem csupán politikailag nem találta helyét abban a közegben, hanem irodalmi és szellemi szempontból is kirekesztett volt. Ezek a töresek mély nyomot hagytak lelkében, melyek pontosan követhetők költészetén. Mára azonban megtalálta helyét, hangját, így az érdi és egyéb irodalmi körökben tevékeny és fontos alkotómunkával veszi ki részét a kulturális élet gazdagításában.

A költői est otthonteremtője ezúttal is a **Szepes Gyula Művelődési Központ** volt. A műsorvezető szerepét szokás szerint **Daróci Lajosné** klubvezető töltötte be, s mint vérbeli konferansziéhoz illik, most is megcsillogtatta szónoki képességeit és előadói tehetségét. A verseket az **IRKA-kör** tagjai olvasták fel – nagy szeretettel vállalkoztak a szereplésre. A beszélgetést és bemutatást **Somfai István**, a Poly-Art Alapítvány elnöke irányította, mint már annyiszor, csak most nehezebb volt a dolga: Májer József nem túl közlékeny. A Tanár Úr azonban zseniális és empatikus képességével, filantróp hozzáállásával és jellegzetes humorával feloldotta a kezdeti megilletődöttséget, és a hallgatóság kerek egészszel távozhatott.

A hangulatot **Szóka Júlia** énekművész, énekpedagógus fokozta, csodálatos hangja elkápráztatta a nagyérdeműt. Felejthetetlen élményt nyújtott, ahogyan zenekíséret nélkül töltötte be tisztán, csengően az egész teret. A dalválasztás kitűnően illeszkedett a versekhez: a szerelem, a magyarság, a hazaszeretet, a természet, az írás-alkotás témaköréhez. A versek aláfestő zenéi **Szabó Aida** izlésvilágát dicsérték.

Záróakkordként Márta asszony kedves ajándékkal lepte meg költőtársunkat: videófelvételen láthattuk, hallhattuk tiszteletbeli IRKA-tagunkat, **Bogyót** (Vörös Józsefet, a Rajkó Zenekar egykori cigányprimását). Meghatottan hallgattuk a szívhez szóló hegedűjátékot, s a közönség soraiban ülve úgy éreztük, részesei lehettünk mi is az ózdi csodának...

Móczár Csaba

Első Magyar Haikunap

A Magyar–Japán Baráti Társaság Haiku Klub szervezésében 2014. április 12-én rendezték meg az első Magyar Haikunapot. A Hopp Ferenc Kelet-ázsiai Művészeti Múzeum adott helyet a rendezvénynek, ahol már otthonosan mozogtunk, hiszen már több éve itt tartjuk negyedévente a klubnapjainkat.

A nap eseménye az origamikra¹ írt, ill. origamikban bújtatott haikuk², haikukkal díszített karkötők osztogatásával kezdődött az Operánál, a Blaha Lujza, a Deák és a Kálvin téren.

A múzeumba látogatóknak hatalmas transzparens és a kerítésre kifeszített magyar és angol nyelvű haikuinallációk hirdették az ünnepet. A kertben egész nap folyamatosan haikuk felolvasása történt – saját, illetve neves magyar és japán élő és holt költőktől –, többször angol és japán nyelven is. Az ország területéről, több helyről is érkeztek felolvasók. A vendégeket két sátor várta, az egyikben haikubabákat lehetett készíteni, a másikon

pedig ajándék haikus karkötőkből, origamikból és könyvjelzőkből lehetett válogatni. Közben két alkalommal – délelőtt és délután – haikuversenyen vehettek részt a vállalkozó szellemű versenyzők.

A múzeum termeiben *Toni Piccini* filmje (haigáinak vetítése), ezen kívül haikuval kapcsolatos japán filmek vetítése, haiku és haiga³ kiállítás, és karuta bemutató majd verseny folyt. Japánban a *karuta* az Edo-kor óta egy népszerű *verseskártyajáték*, melynek lényege a gyorsaság és a memória: az úgynevezett uta-garuta kártyalapok közül gyorsabban kell kiválasztani és megragadni a megfelelőt, mint az ellenfél. A játékban az nyer, akinek a térfeléről hamarabb elfogynak a lapok. A kártyalapok egy klasszikus japán versantológia verseit tartalmazzák. A *Hjakunin Issu* című versantológiában száz darab vaka⁴ található száz különböző költőtől. Kétféle pakli van a karutában:

Jomifuda (olvasókártya); 100 kártya, rajtuk a költő fametszete és a teljes tanka vers (5-7-5-7-7 szótagból áll).

Torifuda (játékkártya); 100 kártya, rajtuk a tanka versek utolsó két sora (az utolsó 7-7-es sor).

A nap a három kategóriában meghirdetett *ünnep* témájú haikuverseny eredményhirdetésével záródott.

Szabó Aida (Jampa drolma)

¹ Japán papírhajtogatás művészete

² Japán költészet versformája, 5-7-5 moraszámú (szótagszámú) háromsoros, rímtelen vers.

³ Haiku és kép

⁴ A vaka ősi japán versforma, amely az udvari arisztokrácia körében fejlődött ki a 6. századtól kezdve, s amely a 8. század végétől egyre gyakrabban a tanka („rövid vers”) megjelölést is kaphatta.

Perger Antal**Műhelytitkok**

A haiku első ránézésre egyszerű versforma. Végy egy csipetnyi filozófiát, csomagold be tizenhét szótagba, és erős lángon süsd ki. Az alliteráció fűszerezheti, de a rímet kerüld, mert attól csúnyán odaég. Nincs is baj, amíg a témaválasztás szabad. A képzelet csapong, ameddig meg nem érkezik az ihlet.

Most viszont bajban vagyok. Aida a haiku-oldal témájaként József Attilát jelölte meg. Kedvenc költőim közé tartozik Arany János és Radnóti Miklós, de hova soroljam József Attilát? A „proletárköltő” – háttérben a külváros szürke nyomorával – valamiért mindig is távol állt tőlem, ami az én hibám. Mindennek tetejébe még az érettségi vizsgán is a József Attila-tételt húztam. A szóbelire készülve a Duna-parton tanultam. A kora nyári melegben a József Attila-tétel valahogy állandóan a sor végére került. A 24 téma közül csak nem ezt húzom – gondoltam. Végül is győzött a józan ész, és fogcsikorgatva olvasni kezdtem Bécsi Tamás kiváló verselemzését, aminek köszönhetően nem okozott gondot a vizsga. Most újra előkerült a „proletárköltő”. Mikor is kell elküldeni a haikut? Három nap, van még idő. Haikut kellene írni, de csaponganak a gondolataim.

Ma megkaptam Aida levelét, küldjem a verseket. Küldeném, ha lenne mit. Minduntalan egy rajzfilm szövege jut eszembe: „utálom Skóciát”. Ez nem igazán Skóciára, még kevésbé a skótokra vonatkozik, sokkal inkább a nem szeretem feladatokra.

Este Laci telefonált. Küldeni kellene Aidának a haikut. A tördelőszerkesztő munkája felelősségteljes feladat, valamit most már tényleg tennem kell. De hogy csináljam, hogy kerüljem a frázisokat? Frázis! Megvan, parafrázis! Hol is van az a József Attila-kötet?

Hlinyánszky Domonkos**SZÓKRATÉS**

Szórakat és sercegő agysejtek,
A leírott szó tudást sejtet.
Agyszerkentő papirusz, melyeket megfáradt
penna koptatott,
Minden kérdésre a válaszom: hátttt...-tal nem
kezdünk mondatot,
Ez a holt költők társasága,
Rímgyártás mázsaszámra,
Mi itt kupakolunk...
Mármint ha szavakat száz halomba pakolunk,
Az erdőbe nem visz a cukros néni,
Hatalmas intelligenciája ellenére
a nevedet gyakran kérdi.

Tiszaörsi Nagy Zoltán: Tudsz-e szót szóra mondani

Nem jó már a fogócska,
amikor a fog ócska.
Akármit ír az a toll,
bűn, hogy pusztul az atoll.
Játszik velem a lányom,
mindig a víz alá nyom.
Északi szél hoz záport,
déli szél ad hozzá port.
Megjött a fagy a lúddal,
dolgozz a fagyaluddal.
Cicám, csak azt dorombold,
bánatot a doromb old.
Azért verték a kóbort,
mert lopott egy akó bort.
Vigyázz, hogyha tevéen ülsz,
mert azon is te vénülsz.
Löve a nagy özike,
megenni, na, győzik-e?
A szemetet kiviszem,
ha lesz benne kiviszem.
Hol vagy, ipa? Riadó!
Itt az ipari adó.
Ha a télen csepereg,
nyáron a lencse pereg.
Eltörött a jós üvege,
de maradt egy jó süvege.
Nem tűntek el a padok,
ezért én elapadok.
Ha üthetem a vasat,
nem eszem én avasat.
Hallom neszét hasadnak,
gatyáid széthasadnak.
Egész este félszegen
üldögélt egy fél szegen.
Szórakozik Lali Bánkon,
ott lovagol a libánkon.
Ha bezársz a verembe,
az orrodal verem be.
Éles az én fűrészem,
levágom a fű-részem.
Nem bírtam az evettel,
mindent tőlem evett el!
Tűzálló az, ha samott,
melegszik a hasam ott.

Abból is fakad élvezet,
hogyha a vak Adél vezet.
Arról híres okkal Andor,
neki ír a sok kalandor.
Bort kért Elek Annával,
s kaptak tele kannával.
Rég nem érte kár Álmot,
sok szép tyúkja kárál most.
A szél sem ér utol agáron,
rájött erre utólag Áron.
Azért lett a bor jutányos,
mert kapott egy borjút Anyos.
Állandóan fűr Csabikám,
így lett nekem furcsa bikám.
Szaladj, Szabó Csenge, te,
nézd meg, Apó csenget-e!
Őszül a haja, Donátka,
fogott a hajadon átka.
Tele nyúvel Ede telke,
itt szörnyű veled, Etelke.
Jutalmaztak lenn egy Edét,
megkapta a len negyedét.
Elkopott a menet, Elek,
új csavarért menetelek.
Szerintem az Ellus tulok,
mert vele én ellustulok.
Gyere hozzánk fel, Etelke,
tiéd lesz Zsolt fele telke.
Öreg lovat Toldi vett,
menni sem tud, told Ivett.
Nem tudom, hogy hív-e Imre,
s szór-e áldást híveimre.
Siess hamar, gyere, Kálmán,
mulassunk a gyerek álmán.
Vettem egy lottót Hottónak,
így lett pénze Tóth Ottónak.
Ne üljön le Ön Tiborral,
mert Ödön leönti borral.
Szép eredmény ez, Zelma,
dicsekedhetsz ezzel ma.
Nagy képes fal, Uraj Zoltán,
az egész falu rajzol tán?
Most fekvéshez bölcső szoktat,
később majd a bölcs ősz oktat.

IRKÁ-sok eredményei országos irodalmi pályázatokon

Az **Albanegra Kiadó** irodalmi pályázatán a zsűri **Kreischer-Ruszin Nelly** költeményét találta a **legjobb**-nak.

Az **Eötvös József Irodalmi Klub** és **Ercsi Város Önkormányzata** által kiírt „A dal madárrá avat” c. irodalmi pályázaton prózairó kategóriában **Kreischer-Ruszin Nelly** első, **Habos László** második, **Kovács F. István** harmadik helyezést ért el. Versíró kategóriában **Habos László** első, **Tarnócziné Barabás Irén** második, **Kósa Márta** harmadik helyezést nyert.

A beszámolót lásd. Érdi IRKA III. évf. 3. szám

A „Szeretettel a gyűlölet ellen” történetíró pályázaton **Habos László** külön elismerésben részesült.

A „Kortárs női hangok” irodalmi pályázatán **Habos László** alkotása a nyertes pályaművek közt szerepelt.

A **KORTÁRS IRODALMI ALKOTÁSOK** pályázatán **Tarnócziné Barabás Irén** versével a **kiemelt** eredményt érte el.

Jász-Nagykun-Szolnok megyei Új Néplap Valentin napi versíró pályázatán **Móczár Csaba** **A tündér a tükör előtt** c. versével **harmadik** helyezettnek járó könyvnyereményt vehetett át.

A **Cédrus Művészeti Alapítvány** 2014-ben **Pehely** címmel országos haiku- és haibuníró pályázatot hirdetett. Több száz alkotás érkezett. Közülük a legjobbakat a **NAPÚT** folyóirat megjelentette: így **Szabó Aida**, **Kreischer Nelly**, **Habos László** és **Perger Antal** alkotását.

Az Magyar Haikunapra meghirdetett haikuíró-pályázaton, melynek témája az Ünnepek volt, **első** helyezést ért el **Szabó Aida** (**Jampa drolma**)

Rigó ünnepli
a létezés örömét.
Macskaszem villan.

Dicséretben részesült Tarnócziné Barabás Irén

Harminc gyertya ég,
enyém az egész világ!
Lesz-e ennyi még?

valamint **Habos László**

Ma ünnepnap van
tékozló fiam megjött
s én felismertem.

2014. március: Ercsi város önkormányzata „**Gyermekekért Díjat**” adományozott **Szabó Aidának**

Olvasói levelek

Egy közösség, mely minőségben, távlati céljaiban az értékek jegyében szerveződött: az Irodalomkedvelők klubja

Amióta csak népművelő vagyok, azt kérdezem, miért is jönnek létre közösségek, mi motiválja az embereket a közösség létrehozásának irányába? Létezik-e mai világunkban, amely elsősorban az anyagi javakat és az úgymond sikeres életet favorizálja, valamilyen módon összetartó közösségi kötelék?

A válasz természetesen mindig az, hogy igen, nem kedveljük a magányt, társaságban szeretünk lenni. Ezért keressük a hasonló érdeklődésűeket, szívesen vagyunk olyanokkal együtt, akikkel a tradícióinkat őrizhetjük, akikkel szellemi közösségben lehetünk.

És megválaszolando kérdés az is, hogy ha meg is alakulnak, akkor miért szűnnek meg a nagyon fontos és jó célt szolgáló közösségek, vagy örömmre, mi tartja őket életben hosszú időre?

Az Irodalomkedvelők klubja megalakulása, működése minden kérdésemre válaszként szolgálhat, és gyakorlati példaként említhetem a közösségszervezés iránt érdeklődőknek.

Egy olyan közösség jött létre, mely nemcsak azonos érdeklődési körű, azaz nemcsak, hogy érdekli a tagjait az irodalom, hogy fontosak számukra az irodalmi alkotások, hanem tagjai maguk is alkotó emberek.

A klub segíti az alkotófolyamat létrejöttét, mert feladatokkal inspirálja tagjait, emlékezzünk csak a számos meghirdetett tematikus versenyre, az önálló és egy-egy téma köré rendezett előadóestekre. Természetesen maga a klubélet, az alkotások, versek, prózák egymással való megismertetése is támogatást ad új művek létrejöttéhez.

A művek létrejöttét támogató folyamatból nem hagyható ki az IRKA folyóirat megjelenítése. A kiadvány a csoport életének, tevékenységének a nagyobb nyilvánosság előtti bemutatását szolgálja, célja a helyi társadalom és az irodalom képviselői előtti megjelenés. Ugyanakkor nem felejthetjük el azt sem, hogy a nyomtatott forma ma, az időtálló megőrzésnek is eszköze.

Ahogy az Irodalomkedvelők klubjában folyó alkotómunkát említem, azt a nagyszerű aktivitást kell kiemelnem, amely a tagokra jellemző. Nemcsak a művek létrejöttében nyilvánul ez meg, hanem a klubélet eseményeinek a megszervezésében is, amelyben mindenki a maga személyiségének megfelelő tevékenységet vállalja.

E közösség tehát folyamatosan hosszú idő óta működik, és megőrzi, fejleszti tevékenységrendszerét. Mindebben nem felejthetjük el, hogy a klub vezetőségének és vezetőjének, Daróci Lajosné Mártinak milyen nagy szerepe van az alkotást inspiráló feladatok kijelölésével, a folyamatos értékeléssel, a színes és változatos programok létrehozásával. E közösségben jelen van az örök emberi kívánság, a társas élet iránti igény, ugyanakkor a másoknak örömet okozás és támogatás iránti igény, az alkotó együttlét okozta érzelmi gazdagodás.

Mindannyiunknak csak azt kívánhatjuk, adassék meg egy ilyen közösség tagjának lennünk, legyünk részesei alkotófolyamatoknak, és vállalhassunk részt közösségünk munkájának időtálló megőrzésében!

Szedlacsek Emília

Szeps Gyula Művelődési Központ
igazgató

ISTEN ÉLTESSE AZ IRKÁT ÉS KÉSZÍTŐIT!

Miután elkészült az IRKA legelső száma, sokan felkapták a fejüket. Ki azért, mert alig hitte el, hogy lám, tényleg kinyomtatták az Irodalomkedvelők saját folyóiratát! Ki meg azért, mert újabb alkalom kínálkozott számára, hogy felvegye a bírálók rőt palástját. Kritizálni azonban csak azt lehet, aki tesz valamit. A tétlent nem érheti az a vád, hogy hibát vétett, vagy rosszul oldotta meg a feladatot, ám aki letesz valamit az asztalra, remek prédaul szolgál a fanyalgók sokaságának. Az IRKÁ-t az Irodalomkedvelők klubja hozta létre. Saját eszközeivel, saját finanszírozással, s kezdetben, de csak kezdetben „belső használatra”. Mégis fel-felzúgtak a „Szirén-hangok”, miszerint kifejezetten nagyképűség a kiadványt „irodalmi folyóiratnak” nevezni. Mások meg titkon abban reménykedtek, szalmaláng ez csupán, a „fűzfapoéták” gyenge próbálkozása, hamar elmúlik, mint egy átmeneti fejfájás! Nos, szerencsére, nem „múlt el”!

Sőt, az IRKA immár a harmadik születésnapját ünnepeljük!

Kezdhetnénk bár hosszas fejtegetésbe arról, mi a tehetség, mit követel meg a magas színvonal, hány verset, prózát kell megírnia, mennyi kötetet kell megjelentetnie ahhoz, hogy a közönség vagy még inkább a „szakma” elismerő hangon szóljon valakiről. Beismerem, fogalmam sincs, de attól tartok, erre a fanyalgók sem tudnák a választ, mert nincs rá séma! Arra sincs, hány éves korban illik elkezdni a verselést, a prózairást, hogy kellő súllyal legyen „mérhető” e tevékenység melletti elkötelezettség. A tehetség ugyanis nem ettől függ. Egy folyóirat – nevezzük az IRKÁ-t bátran irodalmi folyóiratnak – színvonalát, sikerét sem az határozza meg, mióta írnak a szerzői, hanem az, mennyire elkötelezték az írott szó iránt. Egyikük sem tör irodalmi nagyjaink, de kortárs költőink, íróink babérjaira, mégsem jelenti ez azt, hogy ha csupán kedvtelésből írnak, nem születhetnek értékes művek tollaikból! Az éveken át a fiókok mélyében rejtgetett írások vagy a közösség kedvéért frissen rótt sorok, új ihletésű alkotások így egyszerre csak életre kelnek, az IRKÁ-ban mintegy „súlyuk” lesz a soroknak. Napvilágra kerülnek, és mindaz, ami addig csupán „magánügy” volt, „közügyé” teljesedik. Mindegy, hány példányban kerül ki a nyomdából, mindegy, hány őszintén érdeklődő olvasója lesz, az IRKA negyedévente közközen forog, lapozzák, olvassák, vissza-visszatérnek rá a klubtagok, majd közreműködésükkel a családtagok, a barátok, a barátok barátai, az ismerősökhöz és ismeretlenekhez is eljut... A három esztendő termése pedig megannyi vers, elbeszélés, esszé, kisregény, amelyek mindegyike megannyi érzést, gondolatot, értékrendet, félelmet, örömet, bánatot, fájdalmat, de boldogságot, reményt és hitet is önt szavakba. S ad önbizalmat a félénk lelkeknek, ad reményt a reménytelennek, kínál kiutat a megoldáskeresőnek, bátorságot és bizonyosságot a kétkezdőnek.

Azt mondják, ha egy-egy kezdeményezés megéri az egy évet, van esélye a megmaradásra. Az IRKA rég túl van már e „kritikus” életkoron! Ti, az Irodalomkedvelők klubja táplálta, és tartotta őt életben. Jó egészségéről, ékes megjelenéséről pedig – azt hiszem, nem árulok el titkot – elsősorban Daróci Márta, Habos László, Somfai István gondoskodott, nagy odaszánással és szeretettel.

Isten éltesse az IRKÁ-t, és soha ne hallgassatok a Szíren-hangokra! Minden számának örüljétek, forgassátok, olvassátok és szeressétek, mert rászolgált, mert a TIÉTEK!

Bálint Edit
(Érdi Újság újságírója)

Mindig érdeklődéssel veszem kezembe

az IRKA legújabb számát. Bevallom, nem az elején kezdem az olvasást, hanem lapozgatás közben. Olykor nem is a vers első strófájával, hanem valahol a középtájon beleolvasok, s ha megfog a mondanivaló vagy az írás stílusa, netalán engem érdeklő gondolatot feszeget, akkor kezdem olvasni előlről.

Így vagyok a prózai írásokkal is. A címet elolvastva, pillantásommal átfogok egy-egy bekezdést, és úgy folytatom tovább, ha leköti figyelmemet.

De hát nem az én olvasási szokásaimról szeretnék itt néhány mondatot papírra vetni. Sokkal inkább arról, hogy minek is kell örülnünk.

Szerintem annak, hogy van egy kis közösség, amelynek vezetői nagy hozzáértéssel szerkesztik, azaz állítják össze a következő lapszámokat, törekedve a vers és próza egyensúlyára, s ügyelve arra, hogy írásával mindenki sorra kerüljön, s minél sokoldalúbban megmutathassa önmagát.

Örülünk kell annak is, hogy a közösség tagjai szellemi életünk gyakorlói közé számíthatnak. Ők azok, akik hírt akarnak adni a világnak arról, ami velük megtörténik, ami bennük végbemegy, s azokról az érzésekről, amelyekről jobb, ha mindenki tud.

Ha valaki, akkor én igazán tudom, mit jelent az, ha az

embert eltiltják a nyilvános közlés jogától. Itt elég annyit elmondanom, hogy amikor elértem 59. évemet, akkor jelenhetett meg a második verseskötetem. A közlés jogától a politikai hatalom tiltott el. Sokan azt gondolták, hogy sikerül megölniük bennem az író, a költőt. Ez a tervük nem valósult meg.

Mivel ismerem az IRKA tagjainak átlagéletkorát, lelki rokonságot érzek velük. És hogy mennyire megteremhet a virág, és magja beérlelődhet a lemenő nap sugárától is, bizonyítja a magam élete, sorsa, hiszen mostanáig negyven könyv létrehozója vagyok.

Ezekkel a sorokkal biztatni szeretném az IRKA idősebb tagjait, hogy szedjék csak össze magukat, és bátran vessék papírra mindazt, amit szűkebb környezetükről tudnak, vagy gondolnak és éreznek, kitágítva ezt a szellemi kincset a társadalom legszélső határáig.

A fiatalokat pedig arra buzdítom, hogy az előítéletektől sose félve, bátran és kendőzetlenül írják meg érzéseiket, gondolataikat, sőt véleményüket a világról.

Ami a legfontosabb: saját ösvényt tapossanak ki maguknak, s az idők folyamán szellemi tevékenységükkel szélesítsék ki szilárd betonúttá, hogy mindenki bizvást és könnyedén közlekedhessen rajta.

A fiatalok mindemellet ne feledkezzenek meg arról a szellemi kincsről, amelyet ebben a hazában az elődök – olykor nagyon is öregek – összehordtak. Hasznos lesz ezek között is kutakodni, mert bizonyos, sokakban gondolatokat ébreszt.

Ha pedig a gondolat ölelkezik az igazsággal, az emberiséggel, akkor hozzá csatlakozik a költészet is minden égi ajándékával. Legalábbis énnekem ez a tapasztalatom.

További elmélyedést, és örömteli szellemi felfrissülést kíván:

Bíró András

Tartalom

Hároméves az IRKA! (Somfai István)	1
Születésnapi gondolatok IRKA-tagoktól	2-7
IRKA Irodalmi Díj,	
IRKA Galéria	8
IRKA vers- és prózaíró-pályázat 2013,	
IRKA-kiadványok,	
Az IRKA-tagok zenei közreműködők is	9
Bemutatkozó képzőművészek	10-12
Poly-Art PÓDIUM-estek	13
IRKÁ-s könyvbemutatók	14
IRKÁ-s költői estek	15
Első Magyar Haikunap	16
IRKÁ-sok eredményei...	17
Egy oldalnyi vidámság...	18
Olvasói levelek	19-20

Érdi IRKA irodalmi-kulturális folyóirat • Megjelenik negyedévente a Poly-Art Alapítvány támogatásával • Felelős szerkesztő: Daróci Lajosné, tördelőszerkesztő: Habos László • A szerkesztőség levélcíme: Szepes Gyula Művelődési Központ 2030 Érd, Alsó u. 9. • E-mail: dalane@freemail.hu, haboslaci@freemail.hu • IRKA-logó: Mezőfi Virág • Nyomdai munkák: Progresso Print Kft. • Kiadja a Szepes Gyula Művelődési Központ • ISSN:2062-8048